

PDC-139 Isus Cristos în veci va fi (În Domnul e am adăpost) (II)

Marciale

Ps. 62:7

I - sus Cris - tos în veci va fi O Stân-că ta - re în fur - tuni, Și

Refren

ori - cât ma - rea ar mu - gi El Stân-că ta - re-i în fur - tuni. În El vreau să mă'ncred Căci e

stân - ca mea, E Stân-ca mea. E Stân - ca mea! În El vreau să mă'ncred Căci e

stân - ca mea, E Stân-că ta - re în fur - tuni!

PDC-139 Isus Cristos în veci va fi

1 Isus Cristos în veci va fi
O Stâncă tare în furtuni,
Și oricât marea ar mugi
El Stâncă tare-i în furtuni.

Refren:

În El vreau să mă'ncred
Căci e stânca mea,
E Stânca mea. E Stânca mea!
În El vreau să mă'ncred
Căci e stânca mea,
E Stâncă tare în furtuni!

2 El ziua-I vânt răcoritor,
O Stâncă tare în furtuni,
Iar noaptea-i far strălucitor,
O Stâncă tare în furtuni.

3 Eu sunt păzit de Domnul meu,
O Stâncă tare în furtuni,
Se sfarmă valul cât de greu,
De Stânca tare în furtuni.

4 O, scump Mântuitor slăvit,
O Stâncă tare în furtuni!
Tu, care toate le-ai clădit,
La glasu-Ți amuțesc furtuni!

CE-330 În Domnul eu am adăpost

1 În Domnul eu am adăpost, cetate tare-n vreme rea.
Deși e valul furios, în El găsesc scăparea mea.

Refren:

Da, eu mă'ncred în Domnul, cetatea mea,
Cetatea mea, cetatea mea!
Isuse, eu doar Ție mă'ncredințez,
Cetate tare-n vreme rea.

2 Scut de gogoarea soarelui, cetate tare-n vreme rea,
E ca lumina farului, ce strălucește-n noaptea grea.

3 Cuvânt ce valuri potolești, cetate tare'n vreme rea,
Tu sufeltu-mi adăpostești și nici un rău nu s-a-ntâmpla.

4 Doar Tu ești mântuirea mea, cetate tare-n vreme rea;
Tu-mi dai iertarea, pacea Ta, și fericire vei avea!